

Yağız Karakoç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.10.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

Eserleri:

Aynı

Tik tak
Tik tak
Kafamın içinde sesler
Bazen tiz bir çığlık bazen,
Ağlamalar, inlemeler
Koşuyorum hayat denen lüzumsuz zaman boşluğunda
Zaman işliyor
Ve ben,
Sessiz çığlıklar atıyorum
Sessizliğin sesini dinliyorum
Ve fazlasıyla sesli bir sessizlik
Fazla şey anlatıyor

Dönüp dolaşp tek bir şarkı dinliyorum şu sıralar
Aynı resmi çiziyorum hep
Aynı saate bakıyorum daima
Aynaya baktığımda aynı şeyi görmeyi ümit ediyorum

Ağrıyor zihnim ve bedenim
Durmalarını söylüyorum, susmalarını
Söz geçiremiyor, dindiremiyorum
Benim değil mi bu acılar, yoksa ben mi onlara aidim?
Aynı ağrılar, aynı acılar

İlerlemesek, ilerlemesen
İşlemese zaman daha fazla
Aynı şeyler dönse dolaşsa
Yaşlanmasam, yaşlanmasan, yaşlanmasa
Aynı günler dönse dolaşsa
Aynı şeylere gülssek, ağlasak
Aynı şeylere.

Yağız Karakoç

Belki de Bu Sessiz Bir Ölüm Demek

Şendim, coşkuyla büyüdüm
Şıgamadım dağ tepe, denizlerde yürüdüm
Yetmezdi denizler, göklerde süzüldüm
Yine de öğrenemedim, nedir hissetmek, adeta ölüm.

Taştan bir kalp, bu bir zulüm
Lanetlendim
Hissedemiyorum
Belki de bu demek sessiz bir ölüm.

Yağız Karakoç

Elveda Gidiyorum Şarkısı

Veda ediyorum sessiz çığlıklarla bu Şehr-i Keder'e
Elveda diyorum birbirini anlayamayan lanet beşere
Lanetler okuyorum şu hayat denen ikiyüzlü gevhere
Ve kucak açıyorum beni bekleyen sadık makbere
Kucak açıyorum istemeden acımasız kadere
Sevgilerimi yolluyorum benim gibi kaybedenlere
Benden arta kalanı da bağışlıyorum artık, ömrümü paylaştığım kederlere
Masamın üstünde, içinde iki yudum şarap kalmış
kadehlere
Kaldırımlarda çokça dostluk ettiğim köpeklere
Sokak kenarlarında beni ısıtan ahkere
Veda ediyorum.

Vakit veda vaktidir dostlar
İzninizle bir şarkı söylemek isterim son defa
Vakti gelince, "Elveda gidiyorum" şarkısı.

Yağız Karakoç

Ölüm Ölüm Dediğiniz

Ölüm ölüm dediğiniz
Bir gelir bir gider
Benimle gelir benimle gider
Ölüm, ölüm dediğiniz

Bilinmez ama arzulanır
Bilinmeyen şey nasıl arzulanır
Sen bunu iyisi mi ona sor dediler

Ölüm ölüm dediğiniz
Nedir şu koca ölüm
Adı batasınca, selamsız dediler
Selamsız gelir selamsız gider
Geliyorum demez, emrivakiyi sever
Hayatla da gizliden bir ilişki içindeler
İnsan kalbini ölümle avutur dediler
Bazen hayat keyiflidir ölüm korkutur
Bazen hayat zordur ölüm avutur dediler
Yeniyetme şairler hakkında felsefe yapmayı pek sever
Bazıları öyle arzular ki koşar ölüme dediler

"Peki sen koşacak mısın, yeniyetme şair?"

Sen bunu iyisi mi ona sor.

Yağız Karakoç

Sen Bir Kasabasıñ Terkedilmiş

Sen bir kasabasıñ terkedilmiş
İçinde hiçbir dünya telaşı dönmeyen ama bir o kadar da telaşlı
Sahi bu kasabanın camları neden bu kadar tozlu?
Ne tuhaf bir kasabasıñ sen
Zihnimin en ücra diyarisin terkedilmiş
Ve bir o kadar kalabalık bir kasabasıñ sen

Bu kasabada büyüyen çocuklar hep böyle yenik mi başlar hayata
Ne tuhaf bir siyah kasaba
Herkesin sustuğu bu terkedilmiş
Peki ya plaklara ne demeli
Uzun süredir kimseler dinlememiş
İçinde ölümden başka sessizlik kalmamış
Zihnimin en ücra kasabasıñ terkedilmiş

İçinde konuşulmayan konuşmalar dönen
Ve gözyaşları artık her zamankinden soğuk
Ne tuhaf bir kasabasıñ sen
Ne tuhaf bir siyah
Ne tuhaftır ki özlediğim yer bu kasaba
Ve kopamadığım
Sen bir kasabasıñ terkedilmiş

Yağız Karakoç

Son Bir Veda

ölüm bugün
bir nefes kadar yakın bana
soğuk terler akıyor her yerimden
ve üstümde sıcak bir üşüme
gözlerime öküzler oturuyor
bilincim göklerde hırçınca çırpınan bir bayrak gibi
dalgalı
sanırım buradan gidip sulara karışacağım
nehirler olup akacağım
dereler olup taşacağım
belki de bir çiçeğin özüne karışacağım
seyahat edeceğim arılarla diyar diyar
belki de bir ağaç olacak meyveler vereceğim
neyse neymiş, giden gidermiş
yolcu yolunda gerek...

Yağız Karakoç

Ve Biraz Da Kendimi Hatırlatıyorsun

Böyle konuşma, beni üzüyorsun
Kendini incitme, beni endişelendiriyorsun
Ve biraz da kendimi hatırlatıyorsun

Bir eylül ayının sonu
Güneşin altında parlıyorsun
Vuran güneş açığa çıkarıyor
Yüzünde başka yüzler taşıyorsun
Yerdesin, göktesin
Hem yakında, hem uzak
Biraz kendimi hatırlatıyorsun

Yüzünde farklı renkler var
İçinde başka
Yüreğın başka söylüyor
Ağzın başka atıyor
Sen, sen değilsin gibi
Sen bensin sanki
Biraz kendimi hatırlatıyorsun

Yağız Karakoç